Kaikki alkoi siitä, kun pesukone meni rikki. Koneen rikkoutuminen oli sinänsä outoa, sillä se oli kestänyt jo kolmekymmentä vuotta ja hyvin pystyi uskomaan, että se voisi olla ikuinen. Mutta se ei ollut. Pesukone syttyi melkein palamaan, kun Maire laittoi sinne lakanapyykkiä. Savu täytti koko pesuhuoneen, niin että näkyvyyttä haittasi ja silmiä kirveli. Uffe sai savusta pahan yskän, jonka vuoksi hän vietti yhden yön sairaalassa. Kuitenkin raivoavalta tulelta säästyttiin, sillä Uffe ja Maire olivat ikäänsä nähden toimineet yllättävän nopeasti ja hälyttäneet apua. Uffe ja Maire pohtivat kauan sitä mahdollisuutta, että voisiko pesukoneen vielä korjata. Tuntui pahalta luopua esineestä, joka oli palvellut niinkin kauan kuin kolmekymmentä vuotta. Pesukone oli antanut vanhuudestaan jos jonkinlaisia merkkejä jo aikaisemminkin, eikä savuaminen siten ollut kovinkaan yllättävää. Välillä lingotessaan se hyppi ja pomppi erittäin raivokkaasti, ihan kuin sen sisällä olisi jonkinlainen henki joka ohjasi pesukoneen liikettä. Joskus se vain sammui itsestään ihan ilman mitään syytä, mutta kun otti tepselin vähäksi aikaa pois ja laittoi sitten takaisin seinään, niin sen jälkeen pesukone jatkoi ohjelman loppuun asti moitteettomasti. Uffe olisi ollut enemmän korjaamisen kannalta, mutta Maire otti erittäin hyvän näkökulman tilanteessa esille. Hän muistutti, että vanhan koneen korjaaminen saattaisi rahallisesti tulla maksamaan lähes yhtä paljon kuin uusi pesukone. Uffe tietenkin myös pelkäsi, että uusi pesukone saattaisi sisältää teknologiaa, joka olisi sen verran monimutkaista, ettei sitä enää oppisi. Uffe sinänsä ei ollut muutoksia vastaan, hän oli voinkin vaihtanut vähäsuolaisempaan, mutta nappuloiden painaminen tuntui hieman pelottavalta ja hankalalta. Rikkinäinen pesukone ei kuitenkaan ollut ainoa ongelma, jonka Uffe ja Maire kohtasivat. Kun palomiehet veivät koneen ulos, he olivat irrottaneet kaikki letkut ja sulkeneet pesukoneen vesihanan. Kuitenkin pesuhuoneen lattialle oli kertynyt vettä juuri siitä hanasta. "Miten tämä on mahdollista?" Maire kysyi kun kasteli sukkansa pesuhuoneen märällä lattialla, jossa edelleen oli ikävä savun katku. "Pesukoneen hana vuotaa", Uffe sanoi Vuoto ei ollut millään tavalla paha. Eikä se ollut pilannut lattiaa, sillä vesi oli valunut suoraan lattiakaivoon. Tietenkin oli sanomattakin selvää, että hana piti ehdottomasti korjata, ettei sen kanssa tulisi myöhemmin ongelmia. Sillä vuotava hana saattoi olla melkein kuin aikapommi. Eikä kukaan halunnut kotiinsa aikapommia, eikä muunkaanlaista pommia tietenkään. Uffen ja Mairen oli jälleen pakko turvautua Henrin apuun. "Hana vuotaa", Uffe sanoi pojalleen puhelimessa. "Vai niin", Henri sanoi ja huokasi väsyneenä tai sitten hän ainoastaan tekeytyi sellaiseksi osoittaakseen lapsellisesti mieltään. "Sille pitää tehdä jotain, ettei pääse pahemmaksi." "No minä soitan sinne putkimiehen", Henri sanoi ja vaikutti hieman kiireiseltä. Seuraavana päivänä putkimies tuli. Uffe oli hieman hämmentynyt kun putkimies tuli niin nopeasti. Uffe ei ollut ehtinyt juoda edes aamukahvia, saatikka lukea lehteä. Mariekin nukkui vielä, sillä hän oli ottanut yöllä vahvoja kipulääkkeitä. Rikkinäinen pesukone ja risa hana vaivasivat häntä siinä määrin, että nukkumisesta ei tahtonut tulla mitään. Maire oli nukahtanut vasta aamuyöstä mietittyään häiritsevää tilannetta. Myös Uffe nukkui silloin huonosti, jos Maire oli levoton. Kun Mairella oli talvella virtsatien tulehdus, hän sekoili aivan huolella ja kuvitteli, että heidän talossaan oli yöllä jos jonkinlaista väkeä pitämässä juhlia. Ja kun Uffe ja Maire pyysivät heidän poikansa Henrin tarkastamaan tämä tilanne keskellä yötä, oli poika ollut erittäin välinpitämätön tilanteesta. Ja Mairen silmäkulmat kastuivat. Uffe keitti itselleen aamukahvit ja jätti putkimiehen rauhassa tekemään työtään. Uffe kuitenkin kertoi putkimiehelle ensin, että he olivat pitäneet pesukoneesta hyvää huolta, ettei se ainakaan sen vuoksi mennyt rikki, eikä hanaakaan oltu ikinä kohdeltu millään tavalla kaltoin, vaan se oli suljettu huolellisesti aina kun pesukonetta ei tarvittu. Ja huolellisesti sulkeminen oli tietenkin tarkempaa kuin ihan tavallinen sulkeminen, mikä ei sisältänyt muutamaa tarkastuskertaa. Putkimiehellä ei kestänyt kymmentä minuuttia kauempaa korjata vuotava hana. "Tuliko siitä valmista noin nopeasti?" Uffe kysyi

putkimieheltä epäilevästi. Putkimies oli nuori, ja tällä tavalla loi oitis epäuskoa Uffeen. "Hana oli ihan kunnossa. Vaihdoin vanhat tiivisteet uusiin, niin taas toimii", putkimies sanoi. "Riittääköhän se?" "Kyllä se riittää. Se on nyt kunnossa." "No mutta, paljon kiitoksia", Uffe sanoi. Putkimies poistui ja Uffe kävi herättämässä Mairen, joka olikin jo herännyt siihen kun talossa oli ollut vieras mies kolistelemassa työkalujensa kanssa. Uffe ja Maire tarkistivat työn tuloksen ja todistivat, ettei hana enää vuotanut. Putkimies oli ottanut mukaansa pesuhuoneesta kuitenkin jotain sellaista mikä ei hänelle kuulunut; Mairen likaiset alushousut pyykkikorista. Maire kuivasi hihaansa silmäkulmiaan. "Tuli niin turvaton olo", hän sanoi. "Kyllä on touhua. Se putkimies oli varas", Uffe sanoi. "Ties mitä muuta se on vienyt", Maire sanoi. "Minä soitan Henrille", Uffe sanoi. Uffe soitti ja Henri oli erittäin epäluuloinen siitä, että putkimies olisi vienyt mukanaan likaisia alusvaatteita. Uffe kuitenkin vaati, että poika ottaisi yhteyttä putkifirmaan ja vaatisi alushousut takaisin, mutta Henri ei suostunut tekemään sitä. "Kenen puolella sinä tässä olet?" Uffe sanoi Henrille. "Minä en kalsareiden perään rupea soittelemaan. Koittakaa nyt etsiä vain", Henri sanoi ja löi luurin Uffen korvaan. Mairea itketti vielä enemmän, kun hänelle kävi selväksi, ettei poika ollut halukas auttamaan heitä. "En tiedä voinko nukkua täällä ensi yönä", Maire sanoi. "Tutkitaan jos putkimies varasti jotain muutakin", Uffe sanoi ja palasi pesuhuoneeseen. Kaikki näytti kieltämättä olevan ihan hyvin. Silti pesuhuone tuntui oudon kylmältä niin kuin kalmisto. Varas oli käynyt siellä ja loukannut kodin rauhallista harmoniaa. "Minä en voi olla tässä huoneessa", Maire sanoi ja jätti Uffen tutkimaan rikospaikkaa ihan itsekseen. Uffe yritti olla koskematta liikaa yhtään mihinkään, ettei sotkisi varkaan jättämiä jälkiä. Ei sitä tiennyt, vaikka poliisi haluaisi eristää koko pesuhuoneen ja ottaa näytteitä; sormen jälkiä ja DNA-testejä. Uffe ei löytänyt mitään muuta mitä putkimies olisi saattanut varastaa, mutta hän huomasi lattialla jotain sellaista mikä ei sinne kuulunut. Se oli käyntikortti. Eikä ollut kovin vaikeata arvata, että se oli tippunut putkimieheltä, kun hän oli kaivanut pakistaan työkaluja. Hän oli vielä huolimatonkin. Uffe nosti käyntikortin lattialta ja katsoi sitä. Se oli putkimiehen henkilökohtainen käyntikortti, nimet ja osoitteet ja kaikki. Uffe aikoi heti kertoa käyntikortista Mairelle, mutta tuli kuitenkin toisiin ajatuksiin. Mitä sitten tapahtuisi, jos Maire tietäisi putkimiehen nimen ja osoitteen. Ei Maire voisi nousta rikollisia vastaan noin vain. Hän oli vanha nainen, mutta Uffe oli käynyt jatkosodan. Vaikka ikää oli kertynyt, hän saattoi silti vielä osata temppuja joita nykyajan rikollisetkaan eivät tienneet. Uffe laittoi käyntikortin taskuunsa ja oli salaperäinen koko päivän. Hän ei osannut pitää minkäänlaisia salaisuuksia, eikä hän pystynyt keskittymään siihen, että Mairen kanssa olisi tilattu jostain uusi pesukone, vaikka Maire sitä ehdottti. Uffe ainoastaan odotti, että tulisi ilta, ja Maire ottaisi muutaman unipillerin ja menisi nukkumaan. Se tapahtui viiden jälkeen, ja puoli kuudelta Maire oli täydessä unessa ja Uffe kaivoi putkimiehen käyntikortin taskustaan. Jonne Berg oli tämä katala kelmi. Hän saisi tänä iltana kokea elämänsä yllätyksen. Uffe tilasi taksin ja matkusti sillä kaupungin sellaiseen osaan jota hän oli aina mielellään vältellyt. Ei ollut siis mikään ihme, että Jonne Berg asui juoppojen ja kriminaalien tutuksi tekemällä alueella. Mutta kuitenkin kotikasvatuksesta kaikki lähti, Uffe ajatteli. Jonne Bergin vanhemmat olivat varmasti myös olleet varkaita, tai muuten vain huonoja ihmisiä, niin eihän pojastakaan silloin voi kummoista tulla. Ja saattoi olla paljon mahdollista, että myös Jonnen vanhemmat olivat lapsuudessaan joutuneet kyseenalaisen kasvatuksen uhreiksi ja täten heillä ei ollut minkäänlaisia rahkeita kasvattaa pojasta kovinkaan kummoista. Elämä oli siis ainoastaan yhtä oravanpyörää. Uffelle nämä asiat olivat tietenkin täysin samantekeviä. Hän ei tullut pitämään moraalisaarnoja Jonnelle, jonka elämä oli ilmeisesti pahasti suistunut raiteiltaan jo vuosia sitten. Sellaisilla ihmisillä saattoi olla jo niin paljon rikollista taakkaa, ettei niistä ihan helposti päästy pois, eikä siinä tuntemattoman miehen paheksunta enää auttaisi. Ja

se saattaisi vain ärsyttää Jonnea. Uffe halusi ainoastaan Mairen alushousut takaisin. Jonne asui vanhassa kerrostalossa, jossa vuosia takaperin oli sattunut paloittelusurma. Ja kun Uffe astui rappukäytävään, nenään leijui tuoreen oksennuksen haju. Hän etsi Jonne Bergin asunnon ja soitti ovikelloa. Ja vasta silloin Uffe ensimmäisen kerran tuli ajatelleeksi, että hän ei ottanut mukaan minkäänlaista asetta, jolla olisi hyvä huitaista putkimiestä siinä vaiheessa, jos kävisi ilmi, ettei hän ollut yhteistyökykyinen luovuttamaan alushousuja takaisin. Jonne avasi oven ja ilmeisesti tunnisti heti Uffen. "No niin, unohtuiko jotain", hän sanoi. "Tuota", Uffe sanoi, eikä hänellä ollut enää yhtään niin rohkea olo kuin mitä oli reissuun lähtiessä. Hän ehti jopa ajatella, että se oli ihan yksi ja sama jos yhdet alushousut olivat kadonneet. Niitähän sai kaupasta lisää. Mutta ylpeyttä ja oikeidenmukaisuutta ei saanut. "Niin?" "Alushousut. Otitko sinä meidän pyykkikorista alushousut?" Uffe kysyi ja yritti samalla vilkuilla Jonnen asuntoon. Se oli yllättävän siisti, kun Uffe oli kuvitellut, että kriminaalien asunto oli täynnä varastettuja televisioita ja polkupyöriä. Se oli vain pieni yksiö ja ovelta näkyi selvästi, että Jonnella oli olohuoneessa pyykkiteline, jossa roikkui paljon naisten alusvaatteita. Vaikka Uffe ei ollut alusvaatteiden asiantuntija, niin hän pystyi sanomaan, että pyykkitelineessä oli erikokoisia naisten alushousuja. Eikä tuntunut uskottavalta, että yksiössä asuisi monta naista. "Jaa", Jonne sanoi ja hieroi leukaansa. "Sinulla näyttää olevan kuivamassa useammat", Uffe sanoi ja osoitti sormellaan kuumottavia todistusaineistoja. "No joo, onhan noita", Jonne sanoi. Uffe astui sisälle asuntoon. Jonne katsoi mietiskellen pyykkitelinettä. "Nämä", hän sanoi ja valitsi telineestä valkoiset alushousut ja antoi ne Uffelle, "ne taisi olla nämä." "Kiitos", Uffe sanoi. Alushousut olivat hieman kosteat, mutta puhtaat. "Hyvä. Minä tästä lähdenkin." Uffe halusi asunnosta pois mahdollisimman nopeasti. Hän soitti vasta pihalla itselleen taksin, ja koko taksimatkan hän mietti kuinka kertoisi Mairelle, miten hän oli saanut alushousut takaisin. Maire saattaisi hieman moittia Uffen yltiörohkeaa käytöstä laittaa rikollinen kuriin, sillä Uffe ei ollut enää nuoruutensa voimissa ja olisi voinut matkan aikana jopa unohtaa koko reissunsa tarkoituksen. Maire nukkui sikeästi kun Uffe palasi. Hän harjasi hampaansa ja meni Mairen viereen nukkumaan. Uffe ei voinut mitenkään olla ihmettelemättä Jonne Bergin harrastusta. Uffe oli tietenkin jo elämää nähnyt, että voisi luulla, ettei mikään enää ihmetyttäisi. Mutta kuitenkin hän oli viettänyt viimeiset vuodet enemmänkin kotipiirissä, niin se oli omalla tavallaan pienentänyt elämänkatsomusta. Tavallaan Jonne Bergin rikos ei välttämättä ollut kovin suuri, ja tuskin kukaan oli siitä hänelle maininnut aikaisemmin. Olisi silti mukava tietää edes jonkinlaisia motiiveja, joita Jonne Bergillä asiaa kohtaan oli, sillä hänen touhunsa vaikutti erittäin järjestelmälliseltä. Mutta ihmiset olivat tietenkin erilaisia, ja putkimiehelläkin saattoi olla salaisuuksia, joista ei välttämättä kenenkään tarvinnut tietää.